SVOBODA СВОБОДА

UKRAINIAN DAILY — УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК

Пам'ятайте про Україну!

No. 68. JERSEY CITY and NEW YORK, WEDNESDAY, APRIL 13, 1988 CENTS 25 ЦЕНТІВ ДЖЕРЗІ СИТІ і НЮ ЙОРК, СЕРЕДА, 13-го КВІТНЯ 1988 Ч. 68. РІК XCV.

ПОСИЛЕНА ЗБІРКА НА КОМІТЕТ 1000-ЛІТТЯ

З канцелярії Крайового Комітету 1000-ліття Християнства в Україні повідомляють, що в березні ц.р. розпочато інтенсивну збірку фондів для покриття коштів заплянованих акцій.

На початку місяця комітет розіслав листи-прохання до українських фінансових установ, братських союзів, банків, кредитових кооператив і щадниць. Досі наплили вже такі пожертви:

Український Народний Союз — 5,000 дол., попередньо 8,000 дол. — разом 13,000 дол.

Федеральна Кредитова Кооператива Самопоміч, Ню Йорк — 5,000 дол., попередньо 1,000 дол. — разом 6,000 дол.

Перший Український Щадничий Банк „Певність" Чикаго, Ілл. — 2,500 дол. — разом 2,500 дол.

Федеральна Кредитова Кооператива „Самопоміч", Джерзі Сити, Н.Дж. — 1,000 дол., попередньо 600 дол. — разом 1,600 дол.

Федеральна Кредитова Спілка, Рочестер, НЙ. — 250 дол. — разом 250 дол.

Федеральна Кредитова Спілка СУМА, Йонкерс, Н.Й. — 250 дол. — разом 250 дол.

Федеральна Кредитова Кооператива, Нюарк, Н.Дж. — 1,000 дол.

„Будучність" Кредитова Спілка, Дітройт, Мич. 500 дол.

Всім цим фінансовим установам комітет складає щиру подяку.

На початку квітня, ц.р. вислано також листи-заклики до всіх передплатників „Свободи" і „Українського Тижневика". У листах було включено, крім прохання про пожертви, також календар святкувань у Вашінгтоні, брошуру комітету про великий цьогорічний ювілей та коверту, заадресовану до канцелярії ЗУАДК.

Збірку пожертв комітет переводить через ЗУАДК і вони є звільнені від уподаткування.

Крайовий Комітет 1000-ліття Християнтва в Україні сердечно прохає всіх шанових читачів щиро і щедро відгукнутися на його заклик, бо заплянованi акції мусять бути здійснені вже в дуже короткому часі величаво і достойно, щоб звернути увагу всього світу на ювілейні святкування 1000-ліття Християнства нам дорогої України.

Чеки проситься виставляти на: United Ukrainian American Relief Committee, INC., або UUARC, INC. — Millennium of Christianity in Ukraine Fund, та висилати на адресу: 1319 W. Lindley Ave., Philadelphia, Pa. 19141. Всі пожертви є звільнені від уподаткування, згідно із звільненням число 23-1360863.

ПРОВІДНА НЕДІЛЯ В БАВНД БРУКУ

В цьогорічну Провідну Неділю, коли українських народ відзначує Тисячоліття Хрищення Руси-України, побожна українська громада, що з волі Божої перебуває поза межами батьківщини у вільному світі, схиляє у молитовному зворушенні свої голови перед відомими і невідомими могилами українських мучеників і страдників, що життя своє віддали за правду і віру Христову та волю і державність України.

На цвинтарі церкви-пам'ятника в С. Бавнд Бруку спочиває вже понад 5,000 покійників, серед них багато вояків українських армій та визначних державних діячів, вчених, мистців та чесних і скромних патріотів, що належали до різних Українських Церков і були прикладними християнами. Саме тому, Блаженніший Владика Митрополит Мстислав кличе всечесне духовенство усіх християнських церков і об'єднань до участи у заупокійній молитві за душі рідних і дорогих нам у Христі братів і сестер.

Порядок того дня передбачує: год. 9:30 ранку — Свята Соборна Архиєрейська Літургія; год. 11:15 — урочиста Соборна Панахида; год. 12 полудня — Похід до Хреста-пам'ятника на честь борців за волю і державність України; зложення перед тим Хрестом вінків представниками громадських установ та організацій молоді.

Митрополича Канцелярія УПЦеркви в ЗСА

В Европі відбудеться конференція ІСНО

Торонто (ПС ІСНО). — У 50-ті роковини смерти основоположника ОУН і першого голови ПУН св. п. Євгена Коновальця відбудеться в Роттердамі в днях 20-21-го травня ц.р. Конференція Ідеологічно Споріднених Націоналістичних Організацій (ІСНО).

У конференції візьмуть участь делегати від усіх складових організацій ІСНО з різних країн поселення.

До системи ІСНО належить 36 організацій: суспільно-громадських, жіночих, молодечих, комбатантських, видавничих, фінансово-господарських і т.д.

На порядку нарад конференції передбачено звітування уступаючих керівних органів, дискусія над дотеперішньою діяльністю, обговорення напрямних на найближчі роки, вибір нової Президії, Екзекутиви та Контрольних органів, як також доповідь на тему: „Український націоналістичний рух на тлі громадської діяльности та події в Україні".

Осідок Президії Світової Координаційної Ради ІСНО, що її очолює ред. Павло Дорожинський, знаходиться зараз в Торонто.

Приготування до Олімпіяди і Здвигу Молоді в повному розгарі

Горшан, Па. (М. Б-й). — В суботу, 26-го березня ц.р., тут на посілості УСО „Тризуб", відбулася зустріч підготовчого комітету Української Олімпіяди і Здвигу Молоді з представниками спортових товариств і організацій молоді. Ціллю тієї зустрічі було зробити підсумки дотеперішньої праці і узгіднити та затвердити подробиці програми цієї небуденної імпрези, яку влаштовується з нагоди ювілею Тисячоліття Хрищення України.

Учасниками зустрічі від комітету були Я. Козак, О. Лесюк, І. Скіра, П. Тарнавський і І. Чижович. Від спортових товариств присутніми були М. Дахнівський („Крила" і „Леви", Чикаго), О. Напора, Р. Слиж, О. Твардовський, Ю. Храневич і Е. Чижович („Чорноморська Січ", Нюарк); Б. Аннюк, Я. Качай, Е. Луців, Ю. Савчак і Е. Зибликевич (УСС „Тризуб", Філядельфія); М. Бурчак, Ю. Наконечний, Я. Петрів і М. Шмігель (СУМА, ЗСА); і Н. Павлюк, М. Росола, Ю. Тарасюк і О. Швед (Пласт, ЗСА).

Ігор Чижович, голова комітету проводив нарадами.

Як відомо Олімпіяда і здвиг відбудуться 27-30-го травня ц.р. на посілостях УСО „Тризуб" в Горшамі і Делавер Веллі коледжу в околиці Філядельфії.

Згідно з програмою, приїзд, зголошення і зустріч змагунів заплянованi на п'ятницю, 27-го травня, між год. 8-11-ою вечора на „Тризубівці" в Горшамі, Па. Збірка змагунів відбудеться в суботу, 28-го травня в год. 8-ій вечора в Делавер Веллі коледжі. Відкриття Олімпіяди — о год. 9-ій вранці, а початок змагань в год. 11:30 перед полуднем. В програмі відкриття передбачено привіт, приречення, піднесення прапорів і запалення олімпійського вогню.

В неділю, 29-го травня, о год. 8-ій вранці на „Тризубівці" відбудеться Божественна Літургія і молебні в українському католицькому і православному обрядах. В год. 3-ій по полудні — розвагова програма, а в год. 6-ій — роздача медалів.

У понеділок, 30-го травня, о год. 12:30 — продовження роздачі олімпійських медалів на „Тризубівці", а в год. 1-ій по полудні — закриття Олімпіяди.

Останній реченець зголошень змагунів є 16-го квітня, з тим, що зміни в складі дружин можна буде робити ще до 15-го травня. Олімпійський комітет звертається до всіх змагунів-учасників Олімпіяди зголошуватися якнайскорше.

В Чикаго відбудеться виставка картин О. Хиляка

Чикаго. — Тут відбудеться в днях 15-17-го квітня ц.р. мистецька виставка Олександра Хиляка, присвячена 1000-літтю Християнства в Україні п.н. „Українські церкви — пам'ятки Тисячолітньої Християнської духовости і культури".

О. Хиляк — уродженець Лемківщини, із священичої родини. Вже від молодих років цікавиться церковною архітектурою, і закінчив студії архітектури в Польщі, де постійно проживає. Працює науково та здобув ступінь доктора. Крім наукової праці, він мистець та здобув вже ряд нагород на крайових і міжнародних конкурсах. Рисує олівцем, кредками, пером, пастелями, акварелею, пензлем і вуглем.

Тепер він вже вдруге виставляє свої мистецькі твори у Чикаго, які є присвячені ювілеєві 1000-ліття Християнства в Україні.

Виставку влаштовує Український Золотий Хрест, а відкриття її відбудеться в п'ятницю 15-го квітня, о год. 7:30 вечора. Слово про мистця виголосить Олександра Мудра.

На виставці можна буде купити картини. Відкрита вона буде в суботу від год. 10-ої ранку до 8-ої вечора і в неділю від год. 10-ої ранку до 6-ої вечора.

ВИСТАВКА КАРТИН А. ОЛЕНСЬКОЇ-ПЕТРИШИН

Кларк, Н. Дж. — Тут в п'ятницю, 15-го квітня ц.р., о год. 7:30 вечора відкриється виставка картин всім відомої мисткині Аркадії Оленської-Петришин. Виставку влаштовує Фундація польської культури й триватиме цей показ картин до 7-го травня ц.р. Оглядати картини можна від год. 10-ої ранку до 8-ої вечора.

Адреса Фундації: 177 Бродвей, Кларк, Н. Дж.

Проблема 1000-ліття Християнства є темою статті у „Таймі"

Джерзі Сити, Н. Дж. — В числі тижневика „Тайм" з 4-го квітня 1988 року появилася обширна стаття виготовлена кількома співробітниками того почитного в ЗСА журналу, на тему складної проблеми релігії в СССР, у зв'язку з відзначуванням 1000-річчя Християнства та надій, які ці святкування пробудили у вірних в СССР.

Стаття в порівнянні із цим, що тепер читається в американській пресі, написана доволі об'єктивно та із знанням предмету, коли йдеться про історію християнства, відтак переслідування віруючих за сталінської доби, із продовженням цієї системи в дальших десятиріччях наступників Сталіна.

Далі читаємо з'ясування теперішніх обставин та впливу „гласности" на віднову релігійного життя, віднову церков та релігійних приміщень. Автори стараються також проаналізувати відношення Ради для релігійних справ СССР до поодиноких Церков та їх офіційних провідників.

Дальший розквіт релігійного життя, який американські журналісти добачають в наслідок „гласності", ускладнює кількість національностей, що живе на терені СССР та їхня релігійна боротьба за свободу, наприклад, Вірменії, Литви і Латвії. Автори з'ясовують обширно існуючу тепер релігійну активність в Україні, зокрема католиків, прохання про легалізацію УКЦеркви і з тим зв'язаного виїзду Йосипа Тереле на Захід. Тут важливим є також антагонізм поміж Православною і Католицькою Церквами і теперішнє становище Папи Івана Павла II, який свою присутність на офіційних святкуваннях 1000-ліття в СССР узалежнив від можливости відвідин Литви та України.

Американські журналісти з „Тайму" уважають цьогорічні святкування як можливість евентуальної зміни релігійної політики М. Горбачова, питання лише чи ці святкування будуть відзначуванням лише славного минулого чи початком нових можливостей у релігійному житті громадян СССР.

Д-р О. Воловина доповідатиме на Академічному вечорі у Філядельфії

Філядельфія. — Д-р Олег Воловина, автор книжки про українців у ЗСА загостить тут з доповіддю про „Професійне затруднення українців в Америці".

Цей вечір відбудеться в УОКЦентрі в неділю, 17-го квітня, в год. 5:30 вечора.

Визначний демограф д-р О. Воловина опублікував минуого року документальну студію про українське поселення у видавництві Українського Наукового Інституту Гарвардського Університету. У доповіді він пояснить найновіші дані офіційного перепису населення.

Цей Академічний Вечір підготовляють спільно УОКЦентр та Українська Студентська Організація Філядельфії (УСОФ), якої метою є координування діяльности студентів та їх клюбів. Цю організацію тепер очолюють Олег Черник із Пенн стейт університету та Ігор Павлюк з Темпл університету.

Як і в минулих роках, заплянований вечір має за ціль продискутувати цікаву тему та перевести товариську зустріч при перекусці. Ця програма буде корисною для студентів, алюмнів, учителів, молодих професіоналістів та загальної публіки, що цікавиться станом українського поселення в Америці.

Цей вечір відбудеться в УОКЦентрі в неділю, 17-го квітня в год. 5:30 вечора.

У СВІТІ

ЦІНИ НА БІРЖІ В ТОКІО в п'ятницю, 8-го квітня ц.р. піднеслися до найвищого рівня від славного біржового заломання, що наступило 14-го жовтня 1987 року. Хоча біржа в Токіо тепер є найбільшою у світі, піднесення цін в останніх днях у Токіо не віддзеркалилося ані в Лондоні, ані в Ню Йорку на торговельних ринках.

ТОМУ ЩО ІНШІ КРАЇНИ починають продукувати щораз більше пального, ОПЕК тратить світову контролю цін на пальне і не може їх тепер ніяк підвищити. Найбільше у світі продукує тепер пального поза країнами, що належать до ОПЕК, СССР, на другому місці є ЗСА, а на третьому Китай.

ГОЛОВНИЙ ПРОКУРАТОР Едвин Мід, у своїй подорожі до Південної Америки, зупинився на розмови із президентом Колюмбії Вірґіліо Варгасом у справі терору торгівців наркотиками в тій країні і можливости видалити тих, які перепачковують наркотики до ЗСА. Колюмбія є під найбільшим терором торгівців наркотиками, які дослівно тепер провадять країною.

САНДІНІСТСЬКИЙ УРЯД В Нікарагуа розглядає можливість відкинути взагалі запропоновану ЗСА допомогу для ранених у громадянській війні дітей. Як відомо, в останніх днях Конгрес схвалив допомогу для контрас, яка призначена на ліки, одяг і харчі, але вона має іти не через урядові чинники, а специфічно через допомогові організації, зокрема церковні. Це і є причиною, що сандіністи не хочуть з цієї допомоги користати.

В МОЗАМБІКУ, БОМБА ЗАХОВАНА у авті відомого інтелектуала і автора праць проти уряду Південної Африки, Елбі Сакса, важко його поранила. Е. Сакс це один із перших білих, що виступав проти апартеїду і був тепер проєктодавцем зміни конституції, в якій не було б расових різниць.

В ЧАСІ ЗУСТРІЧІ ДИКТАТОРА Афганістану Наджібулли з Михайлом Горбачовим в Ташкенті обидва провідники заявили, що все є готове до того, щоб з днем 15-го травня ц.р. совєтські війська могли почати залишати Афганістан. Відповідна угода має бути підписана в Женеві ще в цьому тижні.

ПОЛЬСЬКИЙ УРЯД ВЕДЕ переговори в Італії, щоб отримати право на передачі державної італійської телевізійної сітки РАІ. Передачі мають бути нецензуровані і в них буде багато програм з Ватикану, як також новинок.

З ПРИВОДУ „ВІДЛИГИ" у відносинах поміж ЗСА і СССР число американських туристів до СССР помітно зростає. В тому році вже є понад 100,000 американських туристів, що плянують поїздки до СССР помимо того, що кошти двотижневих подорожей є доволі високі.

ЗСА ХОЧУТЬ ПОШИРИТИ ЗВ'ЯЗКИ З СССР

Лас Вегас, Невада. — Виступаючи в неділю, 10-го квітня у Лас Вегасі перед членами Крайової асоціяції радіо-і тележурналістів, президент Роналд Реген закликав генерального секретаря ЦК КПСС Михаїла Горбачова „розвалити невидиму стіну пригноблення" і дозволити вільний доступ ідей та інформацій в Совєтський Союз.

„Ця стіна не дає комуністичним країнам приєднатися до Заходу напередодні нової епохи, епохи загального процвітання і творчих досягнень, — сказав Президент. — Совєтські громадяни повинні дістати вільний доступ до західніх видань. Етер в Совєтському Союзі повинен бути цілковито відкритий для західніх пересилань. Совєтські люди повинні мати право читати книги, будь-які книги — на їх вибір. Захід і Схід надто довго були розділені. Розваліть цю стіну, пане Горбачов. Наші народи повинні ліпше пізнати один одного і разом побудувати новий світ".

Як перший такий захід Президент закликав Горбачова дозволити публікацію праць „великої людини і чудового історика" Александра Солженіцина.

Кореспондентка газети „Ню Йорк Таймс" Джулі Джансон назвала звернення Р. Регена перефразуванням його власної промови, з якою він виступив минулого року біля Бранденбурзьких воріт у Берліні. Тоді Президент закликав Горбачова знищити Берлінську стіну.

Президент схвально відгукнувся про заплянованe виведення совєтських військ з Афганістану, але підкреслив, що не перестане виступати на захист прав людини і за справедливе вирішення регіональних конфліктів. Реген визнав, що шанси на підписання договору про зменшення стратегічної зброї не можна назвати стовідсотковими, але додав, що переговори про це провадяться „щиро і наполегливо".

За словами Президента, американська політика щодо Совєтського Союзу за останні роки кардинально змінилася. Замість тактики стримування, ЗСА нині провадять політику „розповсюдження свободи".

„Ми бачимо зростання повстанських рухів проти комуністичної тиранії в Афганістані, Камбоджі і Нікарагуа, — заявив Реген. — Ми вважаємо своїм обов'язком підтримувати ці рухи. Мене називали паліям війни, коли я виступав за зміцнення крайової оборони. Сьогодні всі ми впевнені що лише сила здатна забезпечити мир".

Президент високо відізвався про двопартійну підтримку його оборонної програми, додавши, що ніколи не зможе схвалити зменшення асигнувань на збройні сили країни. „Республіканці і демократи можуть розходитися в поглядах у багатьох справах, — сказав Реген, — але їх ставлення до Совєтського Союзу повинно бути єдиним".

ЗАГАЛЬНІ ЗБОРИ УАКРАДИ В ЧИКАГО

Чикаго. — У неділю, 24 квітня ц.р. о год. 1-ій по полудні відбудуться Загальні збори Відділу УАКРади в домі ОДУМ, 2116 Вест Чикаго вул., на які запрошується членів і прихильників УАКРади. Теперішню Управу очолює О. Коновал, а Ширшу Раду — представників організацій — проф. М. Семчишин. У програмі зборів: звіти уступаючих членів Управи та Контрольної комісії та вибір нової Управи.

Вийшло нове число журналу „Рідна Школа"

Ню Йорк (ШР). — Журнал є виданням Шкільної Ради при УККА і Централя Опікунів появляється тричі на рік, а редагує його д-р Євген Федоренко, голова Шкільної Ради. В останньому числі 1 (89), з лютого 1988 року є поміщені статті на навчально-виховні теми, які є цікавим і корисним матеріялом для всіх, кому не є байдуже українське шкільництво й українська молодь.

В числі поміщені статті відомих авторів і вчителів, як: М. Борисюк, Юрій Гаецький, Я. Стех, І. Дибко, М.Л. Хойнацька, Х.Таран, В. Боднарук, М. Мицик, О. Чмола, Т. Гаст, О. Кекіш, С. Проців, М. Самостовка та інші

Річна передплата журналу „Рідна Школа" 6 дол. Одне число 2.50 дол. з пересилкою. Замовлення слід слати до: Educational Council UCCA, P.O.Box 391, Cooper Station, New York, N.Y. 10376-0391; Tel.(212) 477-1200.

В АМЕРИЦІ

АМЕРИКАНСЬКІ ВІЙСЬКОВІ чинники в Південній Кореї не надто турбуються поголосками, що північні корейці можуть зробити напад в часі Олімпійських Ігрищ, одначе турбуються можливістю внутрішніх саботажів та інших підривних акцій. А зумисні зусилля північних корейців створити атмосферу непевности і нестійкости в Південній Кореї можуть справді пошкодити ігрищам.

РЕЧНИКИ БАЛТИМОРСЬКОЇ лікарні при Джонс Гопкинс університеті заявили, що хлопчики-близнюки з Німеччини, зрослі головками та оперовані тут у вересні минулого року в 22-годинній операції, будуть звільнені з лікарні. Не зважаючи на те, що при операції хлоп'ятам ушкоджено мозок і є можливість, що матимуть деякі клопоти з очима, вони розвиваються задовільно та мають всі можливості в майбутньому вести нормальне життя, — сказав д-р Бен Карсон, один з лікарів, який опікувався немовлятами в лікарні.

АМЕРИКАНСЬКІ ТА ЗАКОРДОННІ урядові чинники сподіються, що ЗСА та шість інших передових індустріяльних країн вирішать затримати теперішній рівень доляра. Ніхто не хоче подати точних цифр, але кожний натякає на те, що такі рішення будуть, а це впливає позитивно на біржі та світові ринки.

У БОСТОНІ ВІДБУЛОСЯ відкриття моделю статуї колишнього президента Америки Джона Кеннеді, що з нього візьмуть взір для побудови офіційного пам'ятника, який буде стояти на площі перед будинком стейтового уряду Массачусетс. На відкритті була присутня дочка колишнього президента Керолайн Кеннеді-Шлоссберг, мисткиня-скульптор Ізабел МекІлвейн, як і губернатор стейту кандидат на президентську номінацію Майкл Дукакіс.

На конференції в Чикаго розглянено різні аспекти Тисячоліття

Чикаго (М.С.). — З ініціятиви Громадського Комітету Тисячоліття Християнства в Україні і заходами філії УКУ і Осередку НТШ, тут відбулася в днях 18-19-го березня наукова конференція, присвячена деяким аспектам українського християнства і Тисячолітньої культури.

Доповідачі (зліва): В. Маркусь, П. Пундій, С. Ҫамбірський, М. Овчаренко, П. Демус, М. Семчишин.

В програмі конференції було 10 доповідей, з них дві в англійській мові, одна в польській і сім в українській, а своїми темами репрезентували вони, формально різні, три циклі, поєднані з прийняттям християнства і проблематикою української християнської культури.

Конференція відбувалась в залі катедри св. Миколая, а після слова привіту і благословення її Владикою Інокентієм Лотоцьким, проф. Василь Маркусь офіційно відкрив першу сесію і представив усіх доповідачів.

Першою була доповідь д-ра Юрія Гаєцького з Гарвардського університету, який накреслив історичне тло хрищення України, а своєрідним доповненням її була доповідь проф. В. Маркуся, що обговорив етнічно-національні відносини у Київській Русі („Кого охрестив Володимир у 988 році").

У другому циклі наголос покладено на деякі питання

(Закінчення на стор. 3)

СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY
FOUNDED 1893

Svoboda (ISSN 0274-6964) is published daily except Sundays, Mondays, and holidays by the Ukrainian National Association, Inc. at 30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302
Svoboda: (201) 434-0237 UNA: (201) 451-2200

Subscription: 1 year — $40.00, 6 months — $22.00, 3 months — $12.00. UNA members, 1 year — $15.00. Change of address — $1.00. Make check or money order payable to "Svoboda".

Postmaster: Send address changes to:
Svoboda, 30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302
Tel.: (201) 434-0237, (201) 434-0807, (201) 434-3036

Second Class Postage paid at Jersey City, N.J.

Статті і дописи підписані авторами, не мусять відповідати поглядам Редакції. Редакція застерігає собі право в потребі виправляти і скорочувати надіслані матеріяли. Незамовлені матеріяли повертається тільки тоді, коли автор собі це виразно застеріг, долучивши заадресовану коверту з відповідною поштовою оплатою. — За зміст оголошень Редакція не відповідає.

Передплата на рік $40.00, на півроку — $22.00, на 3 місяці — $12.00. Для членів УНСоюзу $15.00 річно. За кожну зміну адреси — $1.00. Чеки і "money orders" виставляти на "Svoboda".

P.O. Box 346 Jersey City, N.J. 07303

Заклик Папи до миру

Подорозі на Близький Схід, куди знову поїхав державний секретар Джордж Шулц, він зупинився у Римі, де мав довгу розмову з Папою Іваном Павлом II. Папа поблагословив Шулца за його миролюбну місію і крім того в минулу неділю в день Воскресення Христового виголосив до кількадесяти тисяч вірних, що заповнили велетенську площу св. Петра, палку промову із закликом до воюючих народів, щоб вони замирилися, щоб шанували права людини. Цей його заклик особливо стосувався Ізраїля, що його прем'єр Їцак Шамір із країньої партії Лікуд відкидає всі мирові пропозиції, в яких говориться про конечність звернути арабам окуповані Ізраїлем у 1967 році землі, особливо смугу Ґази і правобережжя Йордану. Сам державний секретар Шулц висловив сумнів чи ця його нова місія увінчається більшим успіхом, як попередні, цілком невдачні. У Велику Суботу і на сам Великдень, продовжувалася була демонстрація палестинців і знову ізраїльські вояки вбили шістьох арабів, при чому згинули три члени родини.

Це не перший заклик Вселенського Архиєрея до миру у розсвареному світі. При кожній нагоді, у кожній своїй подорожі закордон, Папа раз-у-раз повторює, що полагоджування міжнародних суперечок збройним зударом — це злочин супроти Бога, супроти рідного народу і проти здорового глузду. Він теж повторяє політичну істину, що всі суперечки — малі і великі, треба полагоджувати компромісово, бо все одно ніяка війна не може тривати безконечно. Всесвітня історія знає і 30-літню війну і довжелезну, безконечну черґу кривавих зударів. Циніки твердять, що війни необхідні, бо проріджують густоту людства, яке розростається до такого числа, що не вистачить харчів.

Але цей арґумент нісенітний. Існують у світі ще мільйони акрів неужитків, існує необмежена можливість розбудови харчового промислу, і це що вже тепер люди, особливо діти, вмирають з голоду в деяких країнах Африки, то ганьба для людства. Здається, що не буде кінця війнам. Вони будуть існувати тому, що в людині й у різних провідниках покутує поруч із добрим духом — злий дух, який глузує із заповіді Господньої — „Не вбивай". Тому щоденно читаємо про вбивства, про звірства негідні людської породи. Існуватимуть завойовницькі народи, поневолювачі, які визнають тільки середньовічне „право п'ястука". Це сумно-трагічна дійсність.

І найпалкіші заклики до миру Папи зворушують і захоплюють десятки тисяч слухачів на площі святого Петра у Римі, але не чують і не розуміють і не хочуть знати про такі заклики до миру завойовники Евразії, які дотепер тримають під збройною диктатурою десятки народів і щораз збільшують число жертв своєї окупації в Афганістані. Не розуміють закликів до миру такі малі люди, які проте мають військо і поліцію, що стріляє до арабів, як Їцак Шамір.

Немає міжнародного апарату, який зберігав би мир у світі, немає пошани до міжнародного права і до людської справедливости. Злочинні завойовники глузують із закликів до миру, як нереальних фраз, ідеалістичних, але й — нездійсненних.

Але Римський Папа, як і Владика кожної Християнської Церкви, проповідує слово Боже, яке найперше і найголосніше закликає — до миру і пошанування прав народу і людини.

Дописи з життя громад, установ, організацій, інституцій чи осіб, включно з посмертними згадками-некрологами, мають бути не довші за три сторінки машинопису, писані через два інтервали на друкарській машинці і лише на одному боці листка паперу. Якщо допис писаний рукою, слід також дотримуватися великих відступів поміж рядками і писати розбірливо (дехто розуміє цю вимогу як писання великими літерами, насправді літери мають бути малі, але великі проміжки поміж рядками, щоб було де поправити речення, якщо зайде потреба). Дописи слід надсилати до редакції до десяти днів після описаної події. Редакція застерігає за собою право скорочувати дописи і правити мову. Просимо дописувачів подавати повні імена і прізвища у своїх матеріялах, не скорочуючи їх. У випадку англійських назв чи прізвищ [illegible] подавати їх і по-англійському і по-українському — [illegible]

Іван Боднарук

ПРО ЛІКВІДАЦІЮ УКЦЕРКВИ

I.

З двох боків, від православної Москви і католицької Польщі, був завжди натиск на всяку спробу нашої Церкви усамостійнитися від них та стати окремою одиницею, якою вона була в часах Київської Держави. В новіших часах московський патріярх відновив свою акцію проти Української Католицької Церкви, започатковану три століття тому. В той час, коли на українських землях, що після розвалу Польщі відійшли до Росії, негайно почали нищити Унію, на західньоукраїнських землях і духовенство й нарід залишилися вірні Унії, вважаючи її своєю національною Церквою.

Зайнявши під кінець останньої війни західньоукраїнські землі, повели московські большевики нагінку проти Української Католицької Церкви, виарештували ієрархів і велику частину духовенства та проголосили насильно злуку з Православною Російською Церквою. Сталося це якраз у 350-річницю введення Унії на наших землях. Після відповідної „підготови" та цькування в комуністичній пресі, в радіо, брошурах і на мітингах проти Української Католицької Церкви взагалі ,а проти її ієрархів зокрема, рішила московська окупаційна влада, в порозумінні з московським патріярхом у Москві, зліквідувати Українську Католицьку Церкву в Галичині, Карпатській Україні та в Пряшеві.

Вночі з 11-го на 12-те квітня 1945 року з наказу КҐБ ув'язнено наших п'ять владик у Львові і Станиславові: Митрополита Йосифа Сліпого, Владику Станиславівського Григорія Хомишина та його помічника Івана Лятишевського, Никиту Будку, колишнього Владику українських поселенців у Канаді (1912-1927) і Миколу Чарнецького ЧНІ, апостольського візитатора для українців католиків Волині, Холмщини й Підляшшя. Згодом польська комуністична влада арештувала Владику Йосафата Коциловського та його помічника Григорія Лакоту в Перемишлі й депортувала їх до СССР. Декілька років пізніше те саме сталося з нашими єпископами в Карпатській Україні й на Словаччині. Ув'язнено також о. Петра Вергуна, Апостольського візитатора для українців у Німеччині.

Митрополит Сліпий, засуджений на примусові роботи, карався на Сибірі 17 років і опісля, звільнений Хрущовим на просьбу Папи Івана XXIII, приїхав до Риму, де був іменований Кардиналом і Верховним Архиєпископом. Судовий процес над ним мав відбутися у Львові, як кажуть, під закидом, що він отруїв свого попередника Митрополита А. Шептицького. Але судили його таки в Києві таємно, закидаючи йому співпрацю з німцями.

А Владика Лятишевський, засуджений у Київському процесі на шість років каторги в Казахстані (але відбув повних 10 років), мав щастя вернутися, але незабаром помер на рідній землі. Всі інші арештовані ієрархи померли на засланні. Владиці Лятишевському дозволила совєтська влада в червні 1955 року вернутися до Станиславова, але під строгою забороною всякої єпископської і священичої діяльности. Два роки проживав він у своєї рідні й щоденно у своїй кімнаті відправляв приватно Службу Божу. Владика Василь Гопко був довго інтернований у Чехо-Словаччині, а в часі „лібералізації" Дубчека його звільнено. Він був у жовтні 1969 року у Римі і брав участь у Синоді українських єпископів.

Про Владику Будку кажуть, що він в наслідок побоїв та інших тортур у тюрмі зійшов з розуму. Владика Чарнецький працював важко на каторжних роботах на південному Уралі та помер 2-го квітня. Таку вістку подав в „Історичному календарі" в часописі „Америка" Володимир Мацьків. Вістка, мабуть, не перевірена, бо Казимир Грицина у своїх спогадах „Ісповідник Кир Чарнецький, слава Чину Отців Редемптористів", поміщених у „Нашій Меті", а передрукованих „Америкою" 21-го і 22-го березня 1987 року, пише, що „безнадійно хворого звільнили, і тоді Владика повернув до Львова та мешкав при одній родині коротко, бо здоров'я було вже зломане. По смерті похорон провадили два польські священики". Натомість А. Білинський пише на сторінці 265-ій своєї книжки „В концтаборах СРСР", що чув, ніби в таборах Сиблагу сиділи ще Митрополит Сліпий, Владика Чарнецький і священики Ковальський, Лончина і Заверуха.

Владика Чарнецький народився 14-го грудня 1884 року. Був висвячений на єпископа 16-го січня 1931 року Митрополитом Шептицьким, маючи спеціяльні повновласті з Риму, коли в 1914 році їхав на заслання, висвятив потайки в Києві о. Йосифа Боцяна на Луцького єпископа, а о. Дмитра Яремка назначив Острозьким єпископом. Але, коли Волинь після війни перейшла до католицької Польщі, польський уряд не пустив (так!) Владику Боцяна на Волинь, хоч заключив був конкордат з Апостольською Столицею. Тоді Рим, на прохання Митрополита Шептицького, іменував єпископом Чарнецького та призначив його візитатором візантійсько-католицького обряду на Волині, Підляшші й Поліссі.

Закінчення буде.

НА МИСТЕЦЬКІ ТЕМИ

Теодор Терен-Юськів

Ансамбль „Барвінок" у Ню Йорку

Теж українська громада в Бразилії довела ділом, що, не зважаючи на матеріяльні недостатки, вона потрапить і на культурницькій ниві працювати успішно та йти вперед. Як доказ оце перше турне по Канаді і ЗСА. В Бразилії бо виступав „Барвінок" уже частіше на деяких крайових імпрезах включно зі столицею країни. Отож справді відрадною несподіванкою для нас усіх був виступ цієї фольклорної групи з Куритиби (біля 40 танцюючих), 20-го березня, 1988 року, при зовсім добре заповненій глядачами залі. Ансамбль, що представився надсподівано додатньо, танцює розмашно, переконливо, крім цього співає. Здивував нас „Барвінок" багатством добірних одягів із зубожілої Бразилії (крім деяких шапок), ставними гарними дівчатами та жвавими, моторними молодцями. Значить: „Нашому роду, нема переводу".

„Барвінок" зав'язався ще десь 1930 року і спроквола, скріплюючись і утверджуючись, перетривав аж до нашого сьогодення. Як воно приємно і будуючо дізнатись, що співдіють у ансамблі наші люди майже всіх професій. А щодо віку виконавців, то подибуємо тут онуків чи і правнуків засновників ансамблю. Це блискучий приклад для усієї нашої еміґрації у діяспорі.

Коли, однак, розглядаємо програму виступу і її поодинокі точки, то в дечому треба бути дещо і поблажливим. Там, на місці проживання ансамблю немає, видно, відповідних до всього людей. Ось хоч би в програмці перша точка „Привіт — танець" належало б зазначити, що виконує: весь ансамбль. Або в другій точці „Качки летять" співає хор, а хто скомпонував пісню? Деж принаймні ім'я композитора? Третя точка „Слово — голова Барвінку". Яке його прізвище? Ми ж не з Куритиби. Очевидно відомо, що укладення програми і друк програмки це морочлива справа не тільки в Бразилії, але всюди. Добре, що програмка попри український, мала й англійський текст. За танці відповідали Олесь І. Сисак і Роберт А. Орищин. Оркестрою проводив Володимир Охрін-Ромиро. Строями займалася Ольга Мельник-Костін.

Мальовничий, початковий танець „Привіт" з'єднав собі зразу публіку. І пам'ятна фраза „Ми діти України" (треба ще тільки повільніше і чіткіше) мали куди глибший вплив на присутніх, як фраза з балету Вірського „Ми з України". Це ж бо на ділі, заявляли уродженці далекої чужини, навіть із четвертого покоління українці. „Чумак" радше за ідею танцю Василя Авраменка, як Вірського. Тут не було блискучих чобіт, а батіжки в руках трьох бадьорих чумаків у гарному білому одязі і зелених поясах. З першої частини програми вибились ще „Вечір із поля" (не зовсім щасливий заголовок) з образом хвилюючого збіжжя, „Марина" та шпаркий „Запорожець".

Були тут і сольоспіви. На жаль, це безумовно слаба сторінка програми. І це на майбутнє повинен мати на увазі „Барвінок". Пісня „Червона рута" (без заподання авторства славного В. Івасюка) у виконанні П. А. Ліщинського була проспівана інтонаційно нечисто. Він молодий, йому треба б повчитись. Може бути, що хвилювання було спричинником його фальшивих тонів. Прикро сказати, але і сольоспів провідника ансамблю, тенора Я. Волощука, не зумів випасти додатньо. Зате його сольо з хором в „Київськім вальсі" було зовсім сприємливе. Отже, на тлі хору він міг би ще дещо заспівати.

Ансамблеві пощастило якось із жіночим сольоспівом. Альтовий голос С. П. Сисак та її спів подобався публіці. Хоч якийсь там „Соловейко" (ми гадали, що це Кропивницького), як пісня — нікудишній, проте виконання його було поправне. А цілком добре вийшла їй чудова народна пісня, записана І. Франком у львівській тюрмі, „Жалі, мої жалі". Акомпаньямент до сольових пісень повинен би був бути дещо основніший і дбайливіший; до танців бо оркестра грала бездоганно.

Повертаючи до головної підстави ансамблю танців, належить з приємністю ствердити, що і в другій частині програми подобались особливо „Гуцульська в'язанка", „Повзунець" і „Гопак" (хоч зайві були аж два „Гопаки"). Чоловічі стрибки і присядки були першорядні. Дівчата не тільки в прекрасних червоних сап'янцях, але теж, як і босоніжки були сповнені жіночого чару та принадної танцювальної ґрації. „Гопак" був найуспішнішим завершенням цього першого виступу „Барвінку" в Ню Йорку.

Наприкінці посипались радісні, довготривалі оплески. З признанням для ансамблю промовив ще від спонзорства УНСоюзу предсідник д-р Іван Флис. Квіття піднесено від танцювального ансамблю Р. Прийми-Богачевської, Д. Гензи та від нюйоркських бандуристів. Концерт закінчено національним гимном проспіваним спільно хором і публікою.

Михайло Ільків

РОЗВИТОК ПРОДУКЦІЙНОЇ КООПЕРАЦІЇ В УКРАЇНІ

Із щоденного досвіду, життя і праці промислового суспільства можна зробити один висновок, а саме: що чим більше населення будь-якої національности пізнає суть економічних проблем, тим потужнішою стає його країна. Тому як в минулому, так і сьогодні кожна народність дбає про те, щоби його країна була господарчо добре розвиненою. Продукційна промисловість в Україні розвивалася давно. Сьогодні Україна також не залишається позаду західньоевропейських країн у промисловому розвитку. Земні ресурси України цьому сприяють. Але справа в тому, що промислову сировину з України забирає її окупант, а місцеве населення мало з цього користає. У цій статті коротенько буде обговорено нарис, ролю і значення продукційної кооперації в житті і праці нашого народу.

Продукція, як поняття, — слово найбільше вживане в народному господарстві, і є напотужнішим мовним знаком у цій ділянці людського життя. Продукція або виробництво — це акція людей, що виробляють якісь господарські предмети. Нічого не твориться само собою. Усе творить людина, що обдарована розумом, при чому тільки людина може користуватися дарами природи. В давнину факторами виробництва були: природні багатства і праця людини. Але зі зростом людей і поступом людської культури і цивілізації продукційність доповнено ще третім чинником: а саме грішми. Так то удосконалено процес виробництва і почався торговельний обмін між народами.

В Україні, ще в початках Київської держави, розвинулось грошове господарство. В той час прибутки з торгівлі приносили княжим дворам великі доходи. Але тодішні господарські системи уступали більше поступовим. І так вже в XVI і перший половині XVII сторіччя в економічному житті України було поширення мануфактурного виробництва на засадах кооперативізму. Воно охопило також промисловість призначену на експорт, наприклад: салітри, поташу залізнорудної, скляної, і деякі галузі харчової промисловости. Розвивались також броварні і гуральні. Всі ці продукти творилися на засадах кооперативізму з метою утворення загальноукраїнського ринку, що формувався як елемент загальноевропейського ринку.

Більше інтенсивного розгону прибрала виробнича кооперація на східніх землях України в кінці XIX сторіччя на Херсонщині. Цей рід продукційної кооперації організувався у різні ремісничо промислові артілі. Перший артіль друкарської штуки організовано в Києві, а потім поставали також інші артілі в інших місцях країни, а саме: ремісників, робітників, підприємців, інженерів, і такі подібні. Згодом був створений в Одесі з початку нашого сторіччя Всеукраїнський Союз Продукційних Кооператив т.зв. Трудсоюз.

Ідея української кооперації була невід'ємною частиною господарської розбудови української суверенної держави в часі Першої світової війни. Головним завданням її було ініціювати, творити і розбудовувати на вільних засадах людини господарство України. Певно, що після довгих років колоніяльної залежности нелегко було поширити кооперативні ідеї, та взагалі будувати наше національно державне життя. Та все таки кооперативні ідеї знаходили велике вирозуміння в населення України, що пережило практику колоніяльного гнету. Українська виробнича кооперація знаходила численних прихильників, і скоро розвивалася. Серед таких умовин почато розбудову промисловости в Україні.

Природні ресурси України досить багаті для виробництва тяжкої, і легкої промисловостей. Але для плянування тих ділянок в економіці потрібно фахового персоналу. Легку промисловість, а саме: шкіряну, текстильну, сільськогосподарську можна було урухомити внутрішними засобами країни, натомість тяжку, себто: залізнорудну, вугільну, машинову, електричні та подібні ділянки промисловості, щоб їх урухомити потрібно було таки фахових сил. Полагодити це питання можна було тільки при допомозі сусідніх

(Закінчення на стор. 3)

Марічка

МОЇ ВЕЛИКОДНІ

I.

Воскресаєш, Христе, незмінно, віками, тисячоліттями! — Рік за роком приходиш у свіжій красі! Рік за роком пригадуєш світові Твій другий прихід.

Рік за роком... Усе минає, усе проходить свої етапи. Міняються люди, міняються звичаї, міняється життя на землі, а Ти один незмінний. Приходиш у щораз більшій славі і ніщо невсилі затерти Твоєї слави. Вона ясніє і з віками щораз більше роз'яснюється.

Хилиться перед Тобою мудрість всього світу, в намаганнях розкрити недосяжність Твоєї Тайни. Корчаться переможені демони зла. Лютує безсильно диявол, клоняться до землі Тобою віки, а Ти незмінний. Твоя слава ясніє понад всім земним і понадземним...

— Щасливі ті, що повірили в Тебе!..

* * *

Великдень. Хто не пережив хоч одного травневого Великодня на селі, у нашій дорогій Україні, то той не збагне навіть скільки втратив краси-чару в минулому і безповоротному...

Опишу вам хоч деяку частину пережитого одного страстного тижня і Великодня в моєму чудовому, розкиненому по дібровах сільці — Вілявчу.

Це було давно... Ще тоді, як всі ми ще вкупці зростали. Як всі турботи про завтра згортали батьківські руки. Як наші малі серця не знали смутку. Як наше горе було за горами...

Наші молоденькі груди розпирала радість життя, а світ новий і такий великий здавався нам в обширі кількох миль. Нас не манили далекі країни, моря, океани. Нам було байдуже знати, який світ великий. Наші вузенькі м'які стежки були нам найкращими битими дорогами, для наших босих ніг. Нам кували зозулі там ми не лічили скільки накують нам щасливих літ. Ми були щасливі самим своїм існуванням.

Ми наслідували бузьків й інших більших птахів, махаючи руками, а розмах повітря підносив наші тендітні тільця і ми, ледь-ледь досягаючи землі, літали. Хоч ніхто із старших не вірив нам, але й не дивувався, бо ніхто в нічому нам тоді не дивувався

Це було тоді як лічили ми з нетерпінням дні до Великодня і як ці „капосні" дні так довго тягнулися. Це були наші перші золоті весни і в пам'яті на все життя записався один Великдень.

Був травень і страсний Тиждень. Заходяче сонце ласкаво голубило верхи недалекого ліса. Поморгувало на прощання поміж червонавими бруньками та ясноозеленими молоденькими листочками дерев, граючись промінням, гейбо шкодувало покидати травневу красу зелених уже гаїв і всього передсвяточного гамору по розкиданих хатках, що підбілювалися вапном, підмащувалися жовтою глиною поли, прались і біліли на сонці скатерті, святкові сорочки, хустки.

Галасувала щаслива дітвора, надходив великий Празник. Кожному нове вбрання, нові черевички, нові стрічки, та нові вишивані — мережані сорочки, блюзочки. — Ото будуть дивуватися моїй вишиванці! Такого узору напевно ще й ніхто не бачив і не має! — З нетерпінням передумовами не одна дівчина, не один юнак. А все вишивалося, та мережалося потаємно, щоби ніхто не підглядів, та й собі узору повідшивав. „Все пропало б, усі дивування!"

От, такі то хвилювання не переминалися в останніх днях передвеликодня в молоденьких грудях та голівках. А із заходом сонця гамір міняється. Притихають співи пташки, кукання зозуль, втихають діти. Сумерк починає свої панування. Будиться, оживає інше життя. Понад левадами, та ручайками сіріє імла, а з нею переклики перепелів та деркачів.

— Путь-пелють! — кличуть перепілки, а їм у відповідь:

— Стривай, стривай! — вторують довгоногі деркачі.

А з величезної, старої липи, недалеко хати і лісів домінують дзвінкі тьохкання манюсеньких, як сірі грудочки, соловейків. Несеться з гаїв запах розцвілих черемх і мішається із запахом черешень, що сніжним вінком обвили овочевий сад. Осмілені темінню, гудуть басами пузаті хрущі, порайкують в ліщині зелені жабки.

І ось, нараз, понад всіми травневими чарами прозвучав потужно церковний дзвін. А за ним, як за чарівною палочкою обізвалися дзвони довколишніх сіл: Серників, Стрілок, Любешки.

Дзвонять, кличуть людей на Страсті.

Маєстатично несуться тони дзвонів понад гаями, зеленими полями, розпливаються у синіх просторах небес. — Ходіть, спішіться! Падайте на коліна! — Просіть прощення гріхів! Просіть ласки, благословення ваших родин — дітей! — Кличуть дзвони. І спішать люди. Несуть свої жалі, свої скарги, свою радість і надії і кладуть набожно у численних поклонах до ніг страстям Христовим.

Та з вичікуваною радістю, підкрадалася до нас малих — страшною примарою — перша Великодня Сповідь. Сама згадка про сповідь, відбирала охоту до їди, до забави — ще далеко до Великодня. Часом хотілося навіть умерти, якби не те, що нас закопали б в землю та ще й на страшному цвинтарі між мерцями. А треба дуже докладно попригадувати всі гріхи за весь час своєї пам'яті, щоб ще на гіршу ганьбу і стид не прийшлося йти до поправки.

Передумую свої, „важкі, непростимі гріхи". Кострубато записую на папірчику, зашившись в якийсь куток шопи, чи стодоли, а Влодьо підглядів і тішиться.

— А я не мушу ще йти до сповіді! Ага-а! А ти хотіла мене набити вчора. Запиши!

— А ти мене прозивав! — відгризаюся у злості.

— „А я ще можу, я не йду до сповіді! — і побіг, підскакуючи то на одній, то на другій нозі і покрикуючи: — А Маруська — цигануська на коника сіла, а кінь хвостом помахав, Маруська злетіла!

Що „злетіла з коня" — то ще нічого, але „цигануська" — допікало дуже. Всі були русяві, або чорняві, а мене, мабуть, за дуже чорне волосся називали циганятком, а то й просто — циганчуком, як провинилася в чому.

— Догнати-б, та вибуханцяти по плечах... — але ж сповідь...

— Марусю, а де ти там!?

— Вона там в шопі, гріхи записує! — тішиться знов Влодьо.

— О-о! Чую веселий сміх брата Михайла.

— А не забудь деного! В пеклі — знаєш, як припікають!

Збираємося до сповіді. Всі просяться, одно одному у проводі з батьком. Ми — діти — цілуємо маму, тата і бабусю по руках.

— Простіть нам всі наші гріхи!

— Хай Бог простить, і я прощаю! — гладить бабуся нас, дітей, по головах, та цілує всіх по черзі. Бабуся не ходила вже до сповіді.

Велика П'ятниця. Святий день великої жалоби. Ніхто не сміє нічим голосно стукати. Перервані всі передсвяточні праці. Нам, дітям, не можна галасувати. Замовкли гаї, занімів ліс, нудьгував вітер, блукаючи безцільно зеленими полями.

Тихо йдуть люди до церкви. Мовчать дзвони. Калатають дерев'яними „бузьками" хлопці при обносі плащаниці і... Христа покладено у гробі...

Закінчення буде.

Розвиток...

(Закінчення зі ст. 2)

союзних країн, це є: скандинавських країн, Англії, Франції та інших, що вкладали капітали в розбудову промислового виробництва України. Після закінчення Першої світової війни східню частину України окупували знову московські колоністи, що запровадили націоналізоване народне господарство.

Західні українські землі силою історичних умовин залишилися також під чужою окупацією. Українські кооперативні ідеї в цій частині наших земель були більше оживлені. Тут кооперація взагалі, а зокрема продукційна, прибрала більше практичне значення. Найбільше поширені вироби були такі: мило і нитки „Центросоюз", цукорія і кава „Луна", паперці до тютюну „Калина", солодощі „Нова Фортуна", паста до чищення черевиків „Елегант", паперові вироби „Бібліос". Це надбання у той час було великою „гордістю" для нашого населення. Згодом почала розвиватись шкіряна і текстильна промисловості хоч в початку в обмежений кількості. Доброї якости кооперативні вироби конкурували з подібними іншими виробами, перемогло лихварство, та врегулювало ринкові ціни. І це, мабуть, одна з причин за що нас сьогодні „злі духи" викреслили зі сторінок історії.

У кожній ситуації людина все контролювала і була суб'єктом виробництва. Сьогодні народне господарство в Україні націоналізоване. Наше населення мало користає із продукційних видобутків, все добро належить „централізований системі", що господарить нашими природними ресурсами. Україна з матеріяльного боку є тільки доставцем сировини. А з — морального український народ не користується природними дарами, а саме: свободою слова, релігії, зібрання, та взагалі правами людини. Фахові сили нашого народу змушені працювати поза межами їхньої батьківщини, хоч Україна належить до добре розвинених промислових країн Західньої Европи. Віримо, що в майбутньому коло історії повернеться в сторону великого українського народу, і він знову господаритиме на своїй Богом даній землі.

СЕНАТОР ПОЛ САЙМОН заявив, що не буде провадити більше виборчої кампанії та відтягає свою кандидатуру із змагань за демократичну президентську номінацію, але задержує контролю над тими делегатами, що він їх здобув у передвиборах. Від дальшої кампанії відмовився також республіканець Пат Робертсон.

На конференції...

(Закінчення зі стор. 1)

історично-культурного характеру. В цьому циклі першою була доповідь проф. Мирослава Семчишина, „До джерел ставання української культури XI-XII століть". У черговій доповіді проф. Марія Овчаренко вичерпно представила заслуги Пилипа Морачевського (1806-79), відомого перекладача св. Письма на живу українську мову, і ті всі труднощі і перешкоди, яких зазнав його твір, заки діждався свого видання („Слово Боже в українській мові під гнітом російського шовінізму"). Своєрідним доповненням до цієї теми була доповідь проф. Степана Самбірського, який у своєму виступі обговорив „Перші переклади св. Письма на живу українську мову". Дуже критичні для Української Церкви часи (XVI-XVII століття) відобразив у своїй доповіді д-р Пилип Демус. Основною темою його виступу була „Інтервенція царгородських патріярхів в життя Київської метрополії".

У третьому циклі конференції, що мав за приціл новіші часи, присутні з очевидним зацікавленням прослухали виступ д-ра Мирона Куропася, який з'ясував основні етапи початків і розвитку українського церковного життя в Америці („Церковний чинник у формуванні української етнічної групи в Америці").

Многогранна постать Митрополита Андрея Шептицького знайшла теж своє, доволі цікаве відображення у програмі конференції. І так докторант Краківського університету Анджей Зємба у польській мові подав дуже синтетичний огляд тієї польської публіцистики (часів довоєнних, війни і післявоєнних), яка писала про Митрополита Шептицького. Доповідач призбирав десятки джерельного матеріялу і в результаті присутні почули польську оцінку діяльности великого митрополита, як наскрізь негативну, а то й скрайнє ворожу з погляду польських шовіністичних і націоналістичних кіл, що приписували йому неймовірні а навіть прямо, нелюдські вчинки. Серед того типу публікацій були теж голоси дещо об'єктивні, або повздержливі, але було їх дуже мало. Щойно в недавньому часі прийшло до деякої зміни, до ревізії цих закорінених" стереотипів" в оцінці митрополита і це, на думку прелегента, заслуга деяких кіл польських католицьких інтелектуалів.

Цей цикль доповідей завершив цікавими і маловідомими фактами з харитативно-суспільної діяльности Митрополита Шептицького своєю доповіддю д-р Павло Пундій, пригадуючи як він став фундатором і опікуном єдиного в довоєнній Галичині українського приватного шпиталю — Народної Лічниці.

Після деяких доповідей були запити і дискусія.

В програмі конференції окреме місце зайняла глибоко обдумана доповідь мгра Євгена Іванкова („Східньо-християнський гуманізм, велич людини в Богословії Сходу"). В цій доповіді автор цікаво проаналізував суть східньо-християнського гуманізму, протиставляючи йому західньо-християнський ригоризм, і світський, іноколи атеїстичний, гуманізм.

Позапрограмово з доповідями про М. Шашкевича виступив гість з Канади проф. Ярослав Розумний, а докторантка Климента Кройшінгер, з Чикагського університету говорила про вплив Церкви на формування українськоко етнічного життя в Чикаго.

Конференція Тисячоліття проходила у трьох сесіях, якими провадили голова Філії УКУ проф. В. Маркусь, голова Осередку НТШ проф. М. Семчишин і директор Національного Музею мгр Еміліян Босюк. Вона зацікавила біля 70 слухачів.

УКРАЇНСЬКА БАПТИСТСЬКА ЦЕРКВА

відбуває свої

БОГОСЛУЖЕННЯ

кожної неділі о год. 2:30 по пол.

у

UNION BAPTIST CHURCH
151 Noble Street (at Manhattan Avenue)
Brooklyn (Greenpoint), N.Y. 11222

Усіх запрошуємо. *Вступ вільний.*

Сергій Мальований, тел. (718) 296-5293

TRADITIONAL UKRAINIAN COOKERY
by Savella Stechishin
(Handling and postage charges included) — **$16.00.**

New Jersey residents add 6% sales tax

SVOBODA BOOK STORE
30 Montgomery Street
Jersey City, N.J. 07302

ГОЛОВНИЙ БУЛАВНИЙ ЮНАКІВ

повідомляє, що

МІЖКРАЙОВИЙ ВИШКІЛЬНИЙ ТАБІР

ЛІСОВА ШКОЛА

відбудеться від **25-го червня до 8-го липня 1988 року**
в гірських околицях Гантер, стейту Ню Йорк

Інформації та карти зголошень є у Станичних.

Реченець зголошень — **понеділок, 25-го квітня ц. р.**

Олімпійський Комітет
Української Олімпіяди і Здвигу Молоді

сердечно запрошує
Українську Громаду Філядельфії і околиць на

БЕНКЕТ-БЕНЕФІС

який відбудеться в суботу, 16-го квітня 1988 року
в Українському Освітньо-Культурному Центрі, 700 Сідер Рд., Абінґтон, Па.
Коктейл — год. 7:00 веч. Бенкет — год. 7:30 веч.

В програмі бенкету: виступ визначних спортовців, **Зеня Тарчанин-Кунаш** — сольоспів, **Галя Мазурок-Рей** — акомпаньямент і **Театральна студія** під керівництвом **маестра Володимира Шашаровського. Д-р Ігор Кунаш** — ведучий програмою.

Даток — 40.00 дол. від особи.

Квитки вступу до набуття в УОКЦ, УСО „Тризуб" або в членів Олімпійського Комітету.

Ввесь дохід з цього бенкету призначений на покриття коштів Олімпіяди і Здвигу Молоді, що відбудеться в днях 27-30-го травня 1988 р.

Екзекутива Української Олімпіяди і Здвигу Молоді щиро запрошує українську громаду Філядельфії і околиць громадно прибути на бенкет і в той спосіб допомогти своїй молоді успішно перевести Олімпіяду і Здвиг з приводу величавих роковин Тисячоліття Хрищення України.

Плем'я ПЕРШІ СТЕЖІ в Ню Йорку

запрошує Вас на

„ВІДЕНСЬКИЙ БАЛЬ"

при звуках камерного ансамблю
у суботу, 23-го квітня 1988 року
о год. 9-ій вечора
в Українському Інституті Америки
2 Схід 79-та вулиця
Ню Йорк, Ню Йорк 10021
(212) 228-8660

Вступ: $25; для студентів $15

Вечірній стрій — Буфет — кондіторай

Увесь прихід призначений на фонд правозахисників в Україні.

Українське Лікарське Товариство

ділиться сумною вісткою з Колегами
та Українським Громадянством,
що дня 8-го квітня 1988 р. упокоївся в Бозі
на 84-му році життя

бл. п. д-р

Витолд Левицький

кол. голова Лікарського Т-ва в Клівленді та відзначений почесною грамотою Лікарського Товариства

Залишив у смутку дружину Ірину і двох синів та ближчу і дальшу Родину в Зах. Україні

Родині Покійного складаємо найщиріші співчуття.

За ГОЛОВНУ УПРАВУ:
д-р ВАСИЛЬ МАРЧУК, голова
д-р ПИЛИП ДЕМУС, секретар

У глибокому смутку ділимося з Рідними, Друзями і всім Українським Громадянством сумною вісткою, що в ранніх годинах у п'ятницю, 8-го квітня 1988 року відійшов у Вічність у Сильвер Спрінг, Мд. на 91-му році життя

наш Найдорожчий ЧОЛОВІК і ВУЙКО

бл. п. проф. д-р

МИХАЙЛО КУШНІР

заслужений суспільний діяч на відтинку культурно-освітньому і політичному, економічний референт Української Краєвої Студентської Ради при Українськім Таїнім Університеті у Львові, відомий публіцист і організатор „Просвіти", старшина УГА, професор Українського Католицького Університету, член НТШ, провідний член ОУН і член Головної Ради ОУН, кол. голова Центральної Виховної Ради СУМ і член Головної Управи ООЧСУ, кол. голова Асоціяції Діячів Української Культури, видатний член УККА, політичний в'язень польських тюрем і незламний борець за волю України

ПАРАСТАС — в середу, 13-го квітня 1988 р. о год. 7.30 веч. у похоронному заведенні Гайнс-Рінальді, 11800 Ню Гемпшир Авеню, Сильвер Спрінг, Мд.

ПОХОРОН у четвер, 14-го квітня 1988 р. о год. 11-ій ранку на Українськім Національнім Цвинтарі-Пам'ятнику, 4111 Пенсильвенія Авеню у Вашінгтоні, Д. К.

Горем прибиті:

дружина — СОФІЯ
сестрінок — ЮРІЙ СЛЮСАРЧУК з родиною
братанка — ТАМАРА ПОТІЧНА з родиною
кузен — ВАСИЛЬ ЛЕВ з родиною

Замість квітів на могилу Покійного просимо складати пожертви на Українську Католицьку Церкву св. Троїці в Сильвер Спрінг, Мд. або на Фундацію Волі, Інк.

З глибоким і невимовним смутком ділимося болючою вісткою з Рідними, Приятелями й Українським Громадянством, що по довгій і тяжкій недузі відійшла у Божу Вічність, у понеділок, 11-го квітня 1988 р.

наша Найдорожча ДРУЖИНА, СЕСТРА і ТЕТА

бл. п. інж.

СТЕФАНІЯ з ОРТИНСЬКИХ ЧИЖОВИЧ ПУШКАР

співосновник „Психотехнічної порадні" у Львові, директор Кооперативи „Українське народне Мистецтво" у Львові, співініціятор журналу „Нова Хата" у Львові, організатор українського павільйону на Світовій виставці у Чикаґо, (1932-1933), основник і директор мистецької кооперативи „Базар" у Філядельфії, співосновник Товариства й Української Федеральної Кооперативи „Самопоміч" у Філядельфії довголітня членка управи і голова Союзу Українок Америки, заступниця голів: Світової Федерації Українських Жіночих Організацій (СФУЖИО), Українського Конґресового Комітету, ЗУДАК-у, член Товариства Українських Інженерів Америки та ініціятор Українського Музею в Ню Йорку.

ПАНАХИДА буде відправлена у п'ятницю, 15-го квітня 1988 р. о год. 7-ій веч. в похоронному заведенні М. Насевичів, при 109 Іст Тайбор Рд., у Філядельфії, Па. 19120.

ПОХОРОННІ ВІДПРАВИ почнуться в суботу, 16-го квітня ц. р. о год. 9-ій ранку в українській католицькій церкві св. Архистратига Михаїла, при 1013 Факс Чейс Рд. з церкви домовина Покійної буде перевезена на український католицький цвинтар на Факс Чейс.

В глибокому смутку залишені:

чоловік — ВОЛОДИМИР
сестри —
МАРІЯ ХОМИН КУРУЦ з донькою ХРИСТИНОЮ і чоловіком ЗЕНОНОМ та дітьми ХРИСТИНОЮ й ІВАНОМ
ОЛЬГА МИХАЛЮК з донькою АРЕТОЮ ВОВК і чоловіком ЛЮБОМИРОМ та внучкою АННОЮ та синами ПАВЛОМ з дружиною та внуком ПЕТРОМ
братанки —
ІГОР ЧИЖОВИЧ з дружиною МАРІЄЮ і дітьми
ЕВГЕН ЧИЖОВИЧ з дружиною АННОЮ і дітьми
ВОЛОДИМИР ЧИЖОВИЧ з дружиною ОЛЬГОЮ
шваґер ЛЕВ ПУШКАР з дружиною СТЕФАНІЄЮ, дітьми внуками та правнуками
шваґерка — ОЛЕНА ГОДОВАНЕЦЬ з дітьми та внуками
шваґер — ЗЕНОН КОХАНОВСЬКИЙ з дітьми і внуками
няня — ВАРВАРА ГРИШКО

Замість квітів просимо складати пожертви на: будову церкви св. Михаїла у Філядельфії, пресовий фонд журнала „Патріярхат" і на журнал „Українка у Світі" СФУЖО.

ПОДЯКА

З волі Всевишнього відійшла від нас 15-го січня 1988 року в Джерзі Сиші, Н. Дж., прийнявши Найсвятіші Тайни

наша Найдорожча та Незабутня

СЕСТРА і ТЕТА

бл. п.

МАРТА ГАНКЕВИЧ

В нашому горю і у цих болісних хвилинах приятелі нашої сестри бл. п. Марти та наші поспішали зі словами співчуття і розради, жертвували поміч, молитви, Служби Божі, за що цією дорогою хочемо скласти найсердечнішу подяку.

Всім тим, що допомагали в часі її недуги. Д-рові Богданові Новаківському та д-р Вірі Новаківській за віддану опіку до останніх хвилин її життя.

Глибока подяка Всечеснішим Отцям: о. Р. Мірчукові та о. Л. Лавринюкові ЧСВВ за духовну опіку в часі її недуги.

Щиро дякуємо Всеч. о. ігуменові П. Пащакові ЧСВВ за повідомлення в церкві про смерть і похорони Покійної. За участь в похоронних відправах та прощальне слово в церкві під час Поминального Богослуження, о. Христофорові Войтині ЧСВВ за участь в Парастасі, Панахиді та прощальні щирі слова. Рівнож о. Л. Лавринюкові ЧСВВ, о. Т. Прокопові ЧСВВ та о. Ф. Сандрикові ЧСВВ за участь в похоронних відправах.

Також щира подяка членам Маріїнської Дружини в Ньюарку за молитви та Голові п. Ю. Добош за її теплі слова якими вона згадала і попрощала нашу сестру бл. п. Марту.

Щиро дякуємо всій Родині та Приятелям, які приїхали здалека, щоб віддати останню прислугу Покійній бл. п. Марті.

Дякуємо всім за жертви на Служби Божі, квіти та щедрий дар на виховання священиків в Ґлен Кові.

Нашій кузинці Лясі Старосольській, яка під час тризни теплими словами розради згадала нашу сестру бл. п. Марту, щире спасибі.

Дякуємо всім за вислови співчуття, за слова розради, телефонічні та писемні.

Щира подяка панам п. С. Шуганові, п. С. Секреті та п. О. Кедринському за переведення збірки на виховання священиків.

Дякуємо всім, що в сороковий день смерти бл. п. Марти прийшли на Поминальні Богослуження та молилися разом з нами за спокій душі нашої Сестри.

З глибини душі дякуємо великій Приятельці п. Стефі Король у Монтреалі, яка в сороковий день смерти згуртувала Приятелів бл. п. Марти на Поминальне Богослуження. Щиро дякуємо всім присутнім за молитви та згадку про нашу Сестру бл. п. Марту.

Сердечно дякуємо всім, що в Норт Порт, в церкві Введ. у Храм Пр. Богородиці, в сороковий день смерти нашої Сестри бл. п. Марти, яке відправили отці: о. Омелян Наконечний та о. Роман Ганкевич.

Після Поминального Богослуження Панство Іваницькі запросили всіх присутніх на тризну в пам'ять бл. п. Марти. Дякуємо присутнім, які зложили пожертви в сумі $150 на виховання священиків, які п. Роман Іваницький переслав до Товариства св. Софії в Філядельфії. Щире спасибі Панству Іваницьким за їх шляхетне діло.

СПИСОК НА СЛУЖБИ БОЖІ:

Марійка Давис, Ірина Остапчук, Анна Секрета, Марія Лозинська, Стефан Чума, Марія Дани..., Володимир Ковблянський, М. Огоновська й І. Голинська, І. Качмарська і З. Ховзун, Т. Палінська, Влодзя Вітюк, Марія Абрамюк, Оля і Богдан Гаврилюк (2), Б. Я. Жеребецькі, Марта і Ярко Ставничі, Інуся Екгардт, Ляся Старосольська, О. І. Голинські (2), Стефан Ганкевич, Аня Ганкевич, Іванна і Петро Ганкевич, Любко Ганкевич, Неоніля і Нестор Кузичі, Петро й Оля Кулиничі, Н. Волинець, Марія Ганас в Гамільтоні, Н. Більчинська, Стефан і Ольга Крижанівські, О. і Б. Винник, М. М. Гірняк, д-р Кушнір, М. М. Гаєцькі, Л. Ґлют, Кевин і Маруся Вінделс, Р. і Д. Яримович, Род. Ільків, Ст. Шуган, д-р Літепло, Л. і В. Гладкі, Род. Марціґло, Ярослав і Іванна Пархоняки, Ангелина Дубівка, Віра Левицька, Род. Флекгаммер, Н. Келли, Б. Трусевич, Л. Левицька, О. Тутка, А. Фльорчук, Домка Тачків, Петро Козира, М. Ганас, В. і І. Яремко, Ліга Українських Католицьких Жінок.

ПОЖЕРТВИ НА ВИХОВАННЯ СВЯЩЕНИКІВ В ҐЛЕН КОВІ:

Володимир і Лідія Величковський	$50.00
Ярослав і Марія Ганкевич	50.00
Віра Левицька	50.00
Л. Бурачинська	40.00
А. М. Ткач	30.00
Ростислав і Христина Соневицький	30.00
Д-р Кмета з родиною	30.00
Д-р Б. і С. Шебунчак, д-р	25.00
Геррі і Розалія Полчі	25.00
Петро й Ірена Остапчук	25.00
Степан і Анна Секрета	25.00
Ярослав і Ірена Моцюк	25.00
Любомира і д-р О. Сохан	25.00
М. О. Крумшин	25.00
Петро й Ольга Кулинич	25.00
Володимир і Наталія Клапіщак	25.00
Михайло Ільків	25.00
Юрій Ференцевич	25.00
Ірена Качмарська	20.00
Роман і Марія Борковський	20.00
Юрій Величковський	20.00
Юрій Яримович	20.00
Д-р Іван і Стефанія Сєрант	20.00
Анна і Микола Хоманчук	20.00
Анна Ганкевич	10.00
Лукія і Теодозій Гриців	10.00
Роман Юревич	10.00
Розалія Лоико	10.00
Софія Ховзун	10.00
Марія Огоновська	10.00
Іванка Голинська	10.00
Ігор і Зіна Раковський	10.00
Роман і Ольга Гаєцький	10.00
Стефанія Крушельницька	10.00
Лідія Крушельницька	10.00
Д-р Ю. і Б. Кушнір	10.00
Стефан Палипик	10.00
Разом	$805.00

Замість квітів на свіжу могилу

бл. п. Марти Ганкевич,

що відійшла у Вічність дня 15-го січня 1988 р., співмешканці — приятелі дому Павла Гука при 100 Монтгомері вул. в Джерзі Сиші, Н. Дж. складають свої пожертви згідно з бажанням Родини на виховання місіонерів у Ґлен Кові:

Віра Ганкевич	$200.00
Евстахія і Степан Шугани	30.00
Д-р Ірина Крамарчук	20.00
Мирослава Савчак	20.00
Олекса Кедринський	20.00
Мгр Ліна А. Данчук	20.00
Евген Тилявський	15.00
Люба Мосевич	10.00
Ольга Дядинюк	10.00
Н. Н.	10.00
О. Мірошниченко	10.00
Ред. Іван Кедрин-Рудницький	10.00
Володимир Шепель	5.00
	$380.00
Пожертви на виховання священиків	$805.00
Разом	$1.185.00

Збіркою занялись: Олекса Кедринський і Степан Шуган.

Хай Всевишній Господь прийме Ваші молитви, жертви та наділить Вас своїми ласками.

СЕСТРИ, БРАТИ і РОДИНА

HUCULKA
Icon & Souvenir's Distribution
2860 Buhre Ave. #2R
Bronx, N.Y. 10461
Tel.: (212) 931-1579 after 6 p.m.

- Представництво і гуртівня ручно вишиваних блюзок для дітей і дорослих.
- Вишита блюзка, це найкращий подарунок з нагоди святкувань 1000-ліття Хрищення України.

ПОВІДОМЛЕННЯ
для Членів УНСоюзу Відділів 106-го та 379-го в Чикаґо, Ілл.

Починаючи від квітня цього року, **ЗБІРКА ВКЛАДОК** відбуватиметься, як і досі, **кожної неділі від години 10:30 ранку до 1-ої години по полудні, але в приміщеннях Українського Американського Клюбу, 2234 Вест Чикаґо Авеню, на першому поверсі, середні двері ззаду.**

Мгр Володимир Ничай, секретар 106-го Відділу
Василь Семків, секретар 379-го Відділу

Окружний Комітет Відділів УНСоюзу в Нюарку, Н. Дж.

повідомляє, що

РІЧНІ ЗАГАЛЬНІ ЗБОРИ ОКРУГИ

— відбудуться —

в неділю, 1-го травня 1988 р., о год. 3-ій по пол. в школі св. Івана Хрестителя
при Sanford Avenue & Ivy Street, Newark, N.J.

У Загальних зборах зобов'язані взяти участь, з рішаючим правом голосу: Члени Управи Окружного Комітету, Конвенційні Делегати та по два делеґати наступних Відділів:

14, 27, 37, 65, 76, 133, 142, 172, 214, 219, 234, 306, 322, 340, 371, 413, 459, 490

Гостей, Членів Українського Народного Союзу радо вітаємо.

ПРОГРАМА НАРАД

1. Відкриття і схвалення порядку нарад
2. Вибір президії
3. Відчитання і прийняття протоколу попередних Зборів
4. Звіти уступаючої Управи і Контрольної Комісії
5. Дискусія над звітами і їх прийняття
6. Вибір нової Управи
7. Слово головного предсідника УНСоюзу д-ра ІВАНА О. ФЛИСА
8. Плян праці на біжучий рік
9. Внески і запити
10. Закриття Загальних Зборів

У зборах візьмуть участь

д-р Іван О. Флис, головний предсідник УНС
д-р Нестор Олесницький, гол. контролер УНС
Андрій Кейбіда, головний радний УНС

За ОКРУЖНУ УПРАВУ:

Ярослав Леськів, голова
Володимир Боярський, касир
Роман Пиндус, секретар

СОЮЗІВКА • SOYUZIVKA
Ukrainian National Ass'n Estate
Foordmore Road
Kerhonkson, N.Y. 12446
914-626-5641

СОЮЗІВКА приймає АПЛІКАЦІЇ на ЛІТНЮ РОБОТУ

з таких ділянок:

- **ДИРЕКТОР ПРОГРАМИ**
- **ОРКЕСТРА СОЮЗІВКИ**
- **ДИТЯЧА ОПІКА**
- **ДИТЯЧИЙ ТАБІР (понад 18 літ)**
- **АСИСТЕНТ ДО КРАМНИЧКИ**
- **КАНЦЕЛЯРІЯ**
- **КУХНЯ**
- **КЕЛЬНЕР/КЕЛЬНЕРКА**
- **ВОДІЙ АВТОБУСА**
- **ПОКОЇВКА**
- **ПРОДАЖ ПЕРЕКУСОК**
- **БАСЕЙН**
- **БАРТЕНДЕР**
- **ДО ЗАГАЛЬНОЇ ПРАЦІ**

Праця на підставі кваліфікацій. Першенство мають ті, які будуть працювати до Дня Праці.
Аплікації виповняти до **1-го травня 1988 року** і дзвонити на тел. **Союзівки — (914) 626-5641**

Комітет Оборони Української Спадщини
та
Головний Екзекутивний Комітет Українського Народного Союзу

закликають Вас

СКЛАДАТИ ПОЖЕРТВИ

на його працю та акції для

1. **Поширювання правди про Україну**
2. **Поборювання очорнювання та знеславлювання українців**
3. **Оборони громадянських прав українців**

Пожертви просимо пересилати чеками або поштовими переказами на

Ukrainian Heritage Defense Fund
c/o Ukrainian National Association
30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302

вирізати виповнений вирізок цього закликy

Просимо подати суму пожертви, своє ім'я, прізвище та адресу

Сума пожертви $

ім'я та прізвище

число дому, вулиця

місцевість стейт поштовий код

ФРЕДРИК НЕЗНАНСЬКИЙ, який студіював з Михаїлом Горбачовим на правничому факультеті в Москві, дав інтерв'ю газеті „Сандей Телеґраф" в Лондоні, у якому заявив, що генеральний секретар Комуністичної партії є дуже небезпечним для всіх своїх співробітників тому, що він має таємні зв'язки з поліцією. В часі студій в університеті М. Горбачов, як великий звеличник Сталіна, доносив на своїх товаришів до КҐБ, в наслідок чого їх усували із студій.

Окружний Комітет Відділів УНСоюзу Округи Балтимор, Вашінґтон і Річмонд, Ва.

повідомляє, що

в суботу, 23-го квітня 1988 р., о год. 2-ій по пол. в приміщенні дому „Самопомочі"
239 South Broadway, Baltimore, Md.

— відбудуться —

РІЧНІ ЗАГАЛЬНІ ЗБОРИ ОКРУГИ

У Загальних зборах зобов'язані взяти участь, з рішаючим правом голосу: Члени Управи Окружного Комітету, Конвенційні Делеґати та по два делеґати наступних Відділів:

Річмонд — 34, Вашінґтон — 15, Балтімор — 320 і 337, Куртіс Бей — 55, 81 і 290. Берлін — 260.

Гостей, Членів Українського Народного Союзу радо вітаємо.

ПРОГРАМА НАРАД

1. Відкриття і схвалення порядку нарад
2. Вибір президії
3. Відчитання і прийняття протоколу попередних Зборів
4. Звіти уступаючої Управи і Контрольної Комісії
5. Дискусія над звітами і їх прийняття
6. Вибір нової Управи
7. Слово головного предсідника УНСоюзу д-ра ІВАНА О. ФЛИСА
8. Плян праці на біжучий рік
9. Внески і запити
10. Закриття Загальних зборів

У зборах візьмуть участь

д-р Іван О. Флис, головний предсідник УНС
Євген Іванців, головний радний УНС

За ОКРУЖНУ УПРАВУ

Богдан Ясінський, голова
Остап Зинюк, секретар
Семен Михайлишин, касир

Увага! Зміна дати Увага!

Піттсбурґ і Західня Пенсильванія!

ОКРУЖНИЙ КОМІТЕТ ВІДДІЛІВ УНС ПІТТСБУРҐУ і ЗАХІДНЬОЇ ПЕНСИЛЬВАНІЇ

повідомляє, що

РІЧНІ ЗАГАЛЬНІ ЗБОРИ

попередньо заплановані на неділю, 17-го квітня 1988 р.

— відбудуться —

у неділю, 15-го травня 1988 р., о год. 3-ій по пол.
600 Glenwood Avenue, Ambridge, Pa.

в яких зобов'язані взяти участь усі члени Окружного Комітету, конвенційні делеґати та урядовці таких Відділів УНС

24, 41, 53, 56, 63, 91, 96, 109, 113, 120, 126, 132, 161, 264, 276, 296, 338, 481

НА ПОРЯДКУ НАРАД

1. Відкриття
2. Вибір Президії
3. Відчитання і прийняття протоколу з минулих Річних Зборів
4. Звіт членів Управи і Контрольної Комісії
5. Дискусія над звітами і їх прийняття
2. Вибір Управи і Контрольної Комісії
7. Слово д-ра ІВАНА ФЛИСА, головного предсідника УНС
8. Схвалення пляну праці на біжучий рік
9. Внески і запити
10. Закриття нарад

У зборах візьмуть участь

д-р Іван О. Флис, головний предсідник УНС
Андрій Джула, головний радний УНС

За ОКРУЖНИЙ КОМІТЕТ

Андрій Джула, голова
Дмитро Головатий, секретар
Йосиф Надзак, касир

Український Народний Союз

пошукує повністю або частково затруднених, досвідчених

АҐЕНТІВ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ і ЗАГАЛЬНИХ АҐЕНТІВ-ПРОДАВЦІВ

зі знанням української і англійської мов на околиці

Торонто, Монтреалу, Едмонтону, Вінніпеґу та інших теренів

- Допоміжні інформації
- Платня у формі зачету
- Комісове
- Всі бенефіти

Звертатися до:

Mr. JOHN HEWRYK
Supreme Director for Canada
327 Mc Adam Ave
Winnipeg, 4, Man.
Canada R2W 0B3
Tel.: (204) 582-8895

або до

UKRAINIAN NATIONAL ASSOCIATION, INC.
30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302
Tel.: (201) 451-2200

Кілька думок над свіжою могилою д-ра Б. Кордюка

Чимало є людей, що доживають до старого віку, але після їх смерти слід скоро зникає за ними, бо вони не залишили духово-національних і культурних вартостей, що зберігаються у пам'яті — історії свого народу. Хоч покійний д-р Б. Кордюк, що помер 22-го лютого 1988 року у Мюнхені, Німеччина, не дожив до дуже старого віку, але залишив за собою глибокі сліди в історії українського народу.

Покійний Богдан належав до вийняткових людей свого покоління, та й не тільки свого... В українському народі є чимало людей, що живуть не тільки для себе, але й для свого знедоленого й поневоленого народу. Але коли підсумувати, то доведеться сказати, що кількість таких людей не буде великою. На жаль, така є дійсність... Слід підкреслити, що св. п. Б. Кордюк жив не тільки для себе, своєї родини, але й для українського народу, для його гідного місця у колі вільних народів під Божим сонцем. Властиво, ці особливі вартості — жити для своєї батьківщини, свого народу — починають поволі затиратись. Їх треба відсвіжувати, відпорошувати, плекати і культивувати у нашій щоденній свідомості.

Після довгої недуги на 81-му році життя згасло колись бурхливе, сповнене різних патріотичних починів життя одного з провідних і відомих націоналістичних особистостей д-ра Богдана Кордюка. Хоч свідомість незаперечної природної Божої істини, що людське життя на землі є тільки дочасним, туземною мандрівкою, але ми не можемо спокійно, без зворушення і переживання сприйняти відхід нам дорогої і товарисько-милої людини. Звичайно, смерть Богдана найбільш болючою була для його дружини Тамари, двох синів — Ігоря і Юрія, та дочки Мирослави, але була вона болючою і для багатьох його щирих друзів, в тому і для мене. Мене в'язали з покійним д-ром Богданом довгі роки дружнього знайомства і безпосередньої співпраці. Хоч приходилось бути у дружніх стосунках, зустрічатись і співпрацювати з багатьма гарними друзями і приятелями, але Б. Кордюк був вийнятковим. Він був висококультурною, життєрадісною і товариською людиною. Хоч між нами була очевидна різниця віку, але він ніколи не давав цього відчути і відносився до мене щиро по-товариськи. До речі, я не бажаю, щоб у когось склалось враження, що св. п. Богдан був таким по відношенні тільки до мене. Ні! Він так відносився до всіх своїх приятелів.

Покійний пройшов нелегкий життєвий шлях. Його все ціхували гуманно-людські прикмети — добросердешна настанова, дружність, щирість і пошана до інших. Здається мені, що люди з такою настановою, яку мав Богдан, який у своєму житті не кривив душею, з такими чесними прикметами залишаються жити вічно у пам'яті людей.

Б. Кордюк був уродженцем княжого города Львова. Безсумнівно, цей факт мав чималий вплив на формування його національної свідомости. Богдан народився 17-го січня 1908 року. Він належав до ґенерації, що виростала, формувалась і дозрівала після трагічних українських визвольних змагань в 1918 р. Вже в юнацькі роки Богдан став активним членом Української Військової Організації (УВО). Він хотів замінити тих, що впали у нерівному бою і продовжувати змагання на свободу і незалежність українського народу. Ці ж самі мотиви привели його в Організацію Українських Націоналістів (ОУН). Він був непересічним членом Організації і вже на 24 році життя очолив Крайову Екзекутиву ОУН, що безперебійно розгортала свою підпільну працю, пригадуючи полякам що вони є тільки окупантами на наших прадідних землях. Це були 1932-1933 роки. В той час на східніх землях за Збручем Сталін голодом знищував українське селянство, а поляки на західніх землях України проводили пацифікацію. Богдан старався погодити навчання з підпільною діяльністю. Він все підкреслював, що нам потрібно мати високоосвічених людей, бо нам треба боротись не тільки зі зброєю в руках але також мати кваліфікованих професійних людей. За свою приналежність й активну участь у підпільній організації, довелося йому сидіти у польській тюрмі.

Б. Кордюк закінчив високі студії, одержавши ступінь д-ра геологічних наук. Він був здібним студентом і скоро після одержання докторату від 1937 до 1943 років був асистентом професора по геології в університеті у Берліні. Це було для нього великим досягненням. Як асистент він їздив на Близький Схід. Перед ним відкривалась солідна наукова кар'єра, але він продовжував служити своєму народові в боротьбі за його визволення. І так йому прийшлось ділити долю з багатьма іншими провідними і звичайними членами ОУН у німецьких кацетах.

Згідно з розповідями учасників концентраційних таборів, яким судилось сидіти разом з Богданом Кордюком, він і в таких критичних хвилинах був завжди життєрадісним, товариським, з гумором та підтримував багатьох на дусі. На жаль, після війни йому не пощастило повернутися до професійної праці. Св. п. Богдан мав дуже реальний і практичний підхід до життя. Плян його особистого життя все включав змагання українського народу за визволення. Тому він знову включився в активне політично-громадське й українсько-наукове життя у Західній Німеччині.

Під час масової еміграції українців з Німеччини і Австрії до позаокеанських країн йому не пощастило виїхати до ЗСА із-за стану здоров'я. Без сумніву, це були болючі наслідки польських тюрем і нацистських концентраційних таборів. Він залишився у Мюнхені, де розгорнув широку громадсько-політичну, а зокрема публіцистично-журналістичну працю. Після вбивства голови Політичної Ради ОУНз проф. Лева Ребета агентом КҐБ Сташинським, Б. Кордюк роками очолював Політичну Раду ОУНз і одночасно був фактичним редактором журнала „Український Самостійник", який він підняв на високий рівень, надавши йому виразно політичного профіля. Він мав особливий дар виразно формулювати політичну думку, що можна було завважити в його коротких коментарях на актуальні теми. Він виявився добрим публіцистом і цікавим полемістом. Своїми дослідними і журналістичними працями зробив вагомий вклад у розвиток політичної думки. Він був також і членом редакційної колеґії журнала „Сучасність".

Слід підкреслити, що покійний уважав конечною співпрацю з жидами. Він мав відмінні думки і погляди на цю проблему та висував їх на денне світло. Вони не були популярними серед української громади, але він їх обстоював, подаючи для цього переконливу аргументацію. Під цим оглядом він мав також свої заслуги, бо його спілкування з жидами мало позитивний вплив.

Св. п. Богдан був одним із ініціяторів створення „Конгресу української політичної думки", який проявив чималу політичну діяльність, і згодом ця політична організація перетворилась в Український Демократичний Рух (УДР). Це вже сьогодні історія.

Крім згаданого, він активно включився і працював також у наших науково-дослідчих установах, як, наприклад, в Українському Технічно-Господарському Інституті (УТГІ), осідок якого є в Мюнхені, і в Українському Вільному Університеті (УВУ), у яких виконував різні професійні й адміністративні функції. Він стояв на становищі, щоб втримати діючими наші університетські осередки з певною формою викладання, а коли б цього не можна було здійснити, то щоб вони були науково-дослідними осередками. Він не тільки висував ідеї, але і допомагав їх здійснювати. До речі, св. п. Богдан Кордюк був добрим педагогом. Він мав цікавий розповідний стиль викладання так що його слухалось з цікавістю.

Шкода, що немає якогось середника, яким можна б було нотувати та підсумовувати вклад праці в український громадсько-політичний та культурний сектори. Ми знаємо, що праця у тих секторах забирає чимало часу і зусиль, але цього часто недоцінюється. Коли б були середники, які підсумовували б таку діяльність, ми побачили б, яку велику і корисну працю про робив св. п. Б. Кордюк.

Покійний Богдан у житті був здисциплінованим, великим реалістом, умів передбачувати, яким шляхом розвиватимуться події. Він прямував до інтеґрації нашого політичного, культурного, громадського і національного життя. У товариському житті був приємний і милий, все з гумором. Був справді працьовитою, чесною і відданою людиною та великим українським патріотом. Таким він був і таким залишився у моїй пам'яті, а його прикладне життя — служіння Богові й українському народові може послужити добрим прикладом для чергових українських поколінь.

Микола Галів

ВІДІЙШЛИ ВІД НАС

ВОЛОДИМИР ГАНУЩИК, член УНС Відд. 253-го ім. Івана Франка в Ладлов, Масс., помер 16-го лютого 1988 року на 42-му році життя. Нар. 28-го квітня 1946 року в Гальтерн, Німеччина. Членом УНС став 1970 року. Залишив у смутку дружину Елену, дві дочки Елізабет Силвію і Марію Елізабет, батьків Івана і Віру, братів Марка Андрія і Тараса і сестру Ірену. Похорон відбувся 20-го лютого 1988 року на цвинтарі Святого Серця у Вічіта Фоллс, Техас.

Вічна Йому Пам'ять!

Петро Гаврильців, секр.

НИКОДИМ ДМИТРИК, член УНС Відд. 473-го ім. сотника Ю. Головінського в Монтреалі, Канада, помер 7-го лютого 1988 року на 75-му році життя. Нар. 1913 року в Білині Великій, Самбір, Україна. Членом УНС став 1966 року. Залишив у смутку кузинів Стефанію і Евгена Косарів та Рузьку Дмитрик і рідню в Україні. Похорон відбувся 11-го лютого 1988 року на цвинтарі „Нотр Дам де Неж" в Монтреалі, Канада.

Вічна Йому Пам'ять!

Віра Баніт, секр.

КИРИЛО ГЕРЦ, член УНС Відд. 78-го ім. св. Миколая в Менесвіллі, Па., помер 25-го лютого 1988 року на 64-му році життя. Нар. 1-го серпня 1924 року в Ґлен Карбон, Па. Членом УНС став 1969 року. Залишив у смутку дружину Анну і дітей Кирила, Джеймса і Тому. Похорон відбувся 29-го лютого 1988 року на цвинтарі св. Стефана в Порт Карбон, Па.

Вічна Йому Пам'ять!

Марія Петрунцьо, секр.

МИХАЙЛО ДУБИК, член УНС Відд. 149-го ім. Пречистої Діви Марії в Лакаванна, Н.Й., помер 3-го березня 1988 року на 67-му році життя. Нар. 22-го вересня 1920 року в Лакаванна, Н.Й. Членом УНС став 1948 року. Залишив у смутку дружину Патрисію, доньок Катлін Обстарчік, Беверлі, синів Михайла і Марка і шість внуків. Похорон відбувся 7-го березня 1988 року на цвинтарі Св. Хреста в Лакаванна, Н.Й.

Вічна Йому Пам'ять!

Секретар

СТЕНЛІ АНТІН ГОРОНЖИЙ, член УНС Відд. 102-го ім. свв. Петра і Павла в Клівленді, Огайо, помер 9-го лютого 1988 року на 53-му році життя. Нар. 23-го березня 1934 року в Іслен, Па. Залишив у смутку дружину Елізабет, трьох синів Ранделла, Роджера і Расті і дочку Ровин Ламмон. Похорон відбувся 11-го лютого 1988 року на цвинтарі Савтістерн Меморіял Гарденс в Н. Мартл Біч, С. К.

Вічна Йому Пам'ять!

Микола Бобечко, секр.

ТАТЯНА БІЛОКОНСЬКИЙ, член УНС Відд. 240-го ім. Е. Коновальця в Пармі, Огайо, померла 4-го лютого 1988 року на 52-му році життя. Нар. 23-го квітня 1935 року на Україні. Залишила у смутку мужа Миколу, сина Юрка з дружиною Наталкою і дітьми Миколою і Васильком, сина Володимира, матір Лідію Вознюк, сестер Ніну Гриник, Марію Коннолі, Надю Колаковську, Зіну Вознюк, брата Миколу Вознюка. Похорон відбувся 8-го лютого 1988 року на цвинтарі св. Андрея в Бавнд Бруку, Н.Дж.

Вічна Їй Пам'ять!

Управа

ДОНАЛД Р. КУЗЕМКО, член УНС помер на 48-му році життя. Нар. 19-го травня 1939 року в Карнеґі, Па. Залишив у смутку дружину Дженіс. Похорон відбувся на цвинтарі Айві Ловн у Вентура, Каліфорнія.

Вічна Йому Пам'ять!

Управа

ЗБОРИ ВІДДІЛІВ УНС

П'ЯТНИЦЯ, 15-го КВІТНЯ 1988 р.

Пассейк, Н. Дж. Місячні збори Т-ва ім. Т. Шевченка 42-го Відділу о год. 7-ій веч. в УНДомі при 237 Hope Avenue. Просимо взяти участь, також просимо вплачувати членські вкладки на зборах. Приєднуйте нових членів до УНСоюзу. — В. Марущак, рекр. секр.

НЕДІЛЯ, 24-го КВІТНЯ 1988 р.

Нюарк, Н. Дж. Річні загальні збори 27-го Відділу о год. 1-ій по пол. в домівці УСТ Черноморської Січі, 680 Санфорд Авеню, Нюарк, Н. Дж. Порядок Зборів: звіти уступаючої Управи й вибір нової. Проситься всіх членів прибути. — О. Лісевич, гол., Р. Лапичак, секр.

• FOR RENT •

ДО ВИНАЙМУ
ПОМЕШКАННЯ
3½ кімнати, близько фарми Рова, у зеленому районі, самітним або подружжя без дітей і без тваринок. Телефонувати:
(201) 928-2312, (301) 491-1149

ARKA Company Department Store
26 First Avenue
Tel. (212) 473-3550
ПО ГУРТОВИХ ЦІНАХ: нитки ДМЦ, різного роду матеріяли для вишивання, канви, книжки з українськими взорами, і т. п. в Арці.

• FUNERAL DIRECTORS •

ПЕТРО ЯРЕМА
УКРАЇНСЬКИЙ ПОГРЕБНИК
Займається похоронами в BRONX, BROOKLYN, NEW YORK і ОКОЛИЦЯХ.
ЛУІС НАЙҐРО — директор
Родина ДМИТРИК
Peter Jarema
129 EAST 7th STREET
NEW YORK, N.Y. 10009
(212) 674-2568

LYTWYN & LYTWYN
UKRAINIAN FUNERAL DIRECTORS
AIR CONDITIONED
Обслуга ЩИРА і ЧЕСНА
Our Services Are Available Anywhere in New Jersey
Також займаємося похоронами на цвинтарі в Бавнд Бруку і перенесенням Тлінних Останків з різних країн світу
UNION FUNERAL HOME
1600 Stuyvesant Avenue
(corner Stanley Terr.)
UNION, N.J. 07083
(201) 964-4222

ПАМ'ЯТНИКИ
з різних гранітів, ставимо на цвинтарях св. Андрія в Бавнд Бруку, св. Духа в Гемптонбурґу та інших
ВІДОМА СОЛІДНА ФІРМА
Cypress Hills Monuments
Власник — українець ВОЛОДИМИР БІЛЯНСЬКИЙ,
К. М. КАРДОВИЧ і О. ПОБАЧЕВСЬКА
800 Jamaica Avenue
Brooklyn, N.Y. 11208
Tel.: (718) 277-2332
Відкрито кожного дня, в суботу включно від 9 - 5 по пол., в неділю від 10 - 4 по пол.
На бажання і для вигоди клієнтів радо заїдемо до Вашого дому з проєктами и порадами.